Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 636 van 7 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat J. DEKERF**
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 31 maart 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 februari 2026.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 augustus 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. HEYVAERT loco advocaat J. DEKERF en van attaché B. DE SMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 12 maart 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 20 januari 2026.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 26 februari 2026 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"*A. Feitenrelaas*
U verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten en tot de Tigray etnie te behoren. U bent geboren in Mekelle op (…) 2001. U woonde daar het grootste deel van uw leven samen met uw familie, en later ook met uw echtgenoot. U studeerde een jaar in Mekelle totdat corona uitbrak. Uw vader werkte vroeger voor de

veiligheidsdiensten van het Ethiopisch Volksrevolutionair Democratisch Front (hierna EPRDF). Dit was toen niet geweten: iedereen dacht dat uw vader bij een bank werkte. Vanaf de coronaperiode startte baatte hij een voedingswinkel uit. Sinds 16 februari 2020 bent u getrouwd met A. B.. Julie hebben samen een zoon: S. B. B. (ingeschreven op uw bijlage 26). Uw moeder verblijft op dit moment met uw broer in de regio van Axum. Uw zus zou in Saoedi-Arabië zijn en van uw vader heeft u sinds de oorlog geen nieuws meer. Nadat u Ethiopië verliet vond u uw echtgenoot terug in Libië, sinds uw vertrek daar heeft u niets meer van hem vernomen.
Op 26 september 2020 reisde u samen met uw familie naar uw maternale tante in Humera. Haar zoon, R. A.. ging trouwen. Nadat het huwelijk plaatsvond op de 27ste besloot u om in Humera te blijven bij uw tante om haar te helpen bij de rest van de festiviteiten die nog georganiseerd moesten worden. Net voordat de oorlog begon kwamen er verschillende keren personen van de Tigray autoriteiten met uw vader spreken om zijn advies en hulp te vragen. Uw vader had op dat moment geen enkele connectie meer met eendere welke autoriteiten en hield zich afzijdig van politiek.
Op 3 november 2020 hoorde u voor het eerst schoten in Humera. U wou terug naar Mekelle reizen maar de wegen werden afgesloten en het telefoonnetwerk werd uitgeschakeld waardoor u niet kon vertrekken. Een dag later kwamen er twee soldaten en een politieagent naar het huis van uw tante. Ze kwam voor u en vroegen u naar uw vader. U werd meegenomen naar het politiekantoor waar u over uw vader ondervraagd werd. Toen u niet kon antwoorden werd u mishandeld. Samen met u zaten nog vijf andere vrouwen vast en ook twee mannen. Vanaf 8 november waren jullie alleen in het kantoor, er kwamen toen geen soldaten of politiemensen meer langs. Op 9 november waren er in Humera zware bombardementen. Uw medegevangenen konden een raam uitbreken, waarna jullie konden ontsnappen. Nadat u uw tante teruggevonden had vluchtten jullie samen Soedan. U verliet Ethiopië op 9 november 2020. U reisde via Libië, Soedan, Italië naar België. U kwam in België toe op 9 maart 2024 en diende op 12 maart in Brussel een verzoek om internationale bescherming in.
Bij terugkeer naar Ethiopië vreest u gearresteerd te worden omwille van uw etniciteit. U vreest ook vermoord te worden. U vreest ook voor de veiligheid van uw zoon.
Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: drie documenten aangaande uw scholing (1): een identiteitsdocument van Mekelle (2); uw geboorteakte (3).

B. Motivering
Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.
Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.
Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.
De door u geuite vrees bij terugkeer naar Ethiopië, kadert zich volledig binnen de context van de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray, die startten in november 2020 en aanhielden tot de vredesovereenkomst, gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst, in november 2022.
1. Uw initiële verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verschillen op cruciale vlakken van uw verklaringen voor het CGVS:
- Zo vermeldde u bij de DVZ, wanneer er u gevraagd werd naar uw vrees bij terugkeer, niets over het werk van uw vader voor de EPRDF (Zie administratief dossier, vragenlijst CGVS, vraag 4 – afgenomen op 19.03.2024). U koppelde daar uw vrees bij terugkeer aan uw Tigray etniciteit en het feit dat er geen vrede is in Ethiopië. U vermeldde niets van uw arrestatie en uw gevangenschap omwille van het vroegere werk van uw vader.
- Tijdens uw onderhoud bij CGVS op 20 januari 2024 meldde u bij aanvang van het onderhoud dat u een paar correcties wou doen. U verklaarde vervolgens dat u bij de DVZ niet eerlijk vertelde over het werk van uw vader omdat u bang was om problemen te krijgen (CGVS, p. 4). U gevraagd waarom u het toen niet verteld heeft, verklaart u dat u door het werk van uw vader bij de overheid onderdrukt bent geweest, dat u erg getraumatiseerd was en dat u het daarom uit angst niet verteld heeft. U verklaarde ook dat u niet vertelde over de problemen die u ondervond omwille van de politieke connecties van uw vader (CGVS, p. 5).
- Bij de DVZ verklaarde u op 19 maart 2024 dat uw ouders, uw broer, en uw zus, zich op dat moment in Mekelle bevonden. U gaf toen zelfs het Ethiopische telefoonnummer van uw vader op (Zie administratief dossier, Verklaring DVZ, vraag 15, vraag 18).
- Bij het CGVS verklaarde u op 20 januari 2026 dat uw moeder en uw broer in Axum verblijven. Zij zouden daar tijdens de oorlog naartoe gegaan zijn (CGVS, p. 8). U verklaarde dat uw zus in Saoedi-Arabië is (CGVS, p. 9). U verklaarde ook dat u niet weet waar uw vader is (CGVS, p. 8) en dat u sinds het begin van de oorlog geen enkele informatie over hem heeft (CGVS, p. 10).

- U geconfronteerd met uw verklaringen van de DVZ verklaart u dat ze wel in Mekelle waren toen de oorlog uitbrak, dat dat het laatste was wat u wist en dat u het daarom gezegd had. U zou pas later gehoord hebben dat ze verhuisd waren (CGVS, p. 32). U gevraagd naar het telefoonnummer van uw vader dat u opgaf verklaart u dat u geen contact had.
U slaagt er niet in om afdoende te verklaren waarom uw verklaringen op deze punten zodanig verschillend zijn. Van iemand die een verzoek om internationale bescherming indient kan redelijkerwijs verwacht worden dat deze vanaf het eerste interview waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over de reden(en) van vertrek uit het land van herkomst en ook over de informatie waarover zij al dan niet beschikt van familieleden. Indien u problemen ondervonden zou hebben omwille van het werk van uw vader – zoals een arrestatie, een daaropvolgende detentie en ook mishandeling – kunnen zij als elementen beschouwd worden die behoren tot de kern van uw asielrelaas. Uw verklaring dat u schrik zou gehad hebben om het te vertellen kan niet vergoelijken dat u bij het CGVS wezenlijk andere verklaringen heeft afgelegd dan u deed bij de DVZ. Voorgaande vaststellingen maken dat er reeds grote vraagtekens geplaatst kunnen worden bij wat u verklaard heeft over de redenen van vertrek uit Ethiopië en over uw kennis betreffende de (huidige) verblijfplaatsen van uw familieleden.
2. Uw verklaringen omtrent het vroegere werk van uw vader bij de EPRDF overtuigen geenszins:
- U gevraagd welk werk uw vader deed en bij welke tak van de overheid verklaart u dat u de specifieke details over zijn werk niet weet. U voegt toe dat hij soldaat was geweest voor de overheid en dat hij voor de veiligheid van de regering werkte (CGVS, p. 4-5). Hij zou eerst voor Ihadag (EPRDF) gewerkt hebben en zou gestopt zijn toen het overging in Bletsingena (Prosperity Party). Uit de landeninformatie blijkt dat dit was in 2019. U verklaarde zelf dat hij sinds de coronaperiode als handelaar werkte (CGVS, p. 5).
- U weet niet om welke reden uw vader met zijn werk stopte (CGVS, p. 16). U weet niet of hij ontslagen werd of er zelf voor gekozen had om te stoppen (CGVS, p. 16)- U gevraagd om alles te vertellen over het werk van uw vader verklaart u dat hij veel reisde en dat u wist dat hij bij een bank werkte (CGVS, p. 16).
- U er vervolgens op gewezen dat u eerder verklaard had dat hij soldaat was, verklaart u dat hij soldaat was in de oorlog voor u geboren was (CGVS, p. 17).
- U gevraagd of uw vader sindsdien nog iets voor het leger deed verklaart u dat u nooit zag dat uw vader militaire activiteiten had.- U verklaart dat het enige wat u wist was dat hij in een bank werkte, dat u zelf nooit zag dat hij in een bank werkte, maar dat iedereen hem kende als bankier (CGVS, p. 17).
- U erop gewezen dat u vage verklaringen over uw vaders werk bij de bank aflegt, verklaart u uiteindelijk dat hij voor de veiligheidsdiensten gewerkt zou hebben maar dat zijn dekmantel was dat hij bij de bank werkte (CGVS, p. 18).
- U gevraagd of uw vader op het moment dat de oorlog uitbrak een connectie had met de autoriteiten, de veiligheidsdiensten, of politiek actief was, verklaart u het volgende: "Geen enkele betrekkingen. Zelf in die periode, als er vergaderingen waren of manifestaties, dan nam hij daar niet aan deel en was hij ook niet daar (CGVS, p. 19).
- Voor de oorlog zouden er regelmatig mensen van Tigrayaanse autoriteiten bij jullie thuis langs komen die met uw vader spraken. Zij zouden voor de overheid gewerkt hebben en hem om hulp en advies gevraagd hebben (CGVS, p. 18). Uw verklaringen omtrent het werk van uw vader zijn vaag en oppervlakkig. U heeft niet aannemelijk gemaakt dat uw vader jaren voor de veiligheidsdiensten gewerkt heeft. U legt ook niets van documentatie voor om deze beweringen te staven. Hierbij dient opnieuw benadrukt te worden dat u hiervan geen melding maakte bij de DVZ. Los daarvan verklaart u expliciet dat uw vader geen enkele connectie meer had met een autoriteit of met politiek. Het feit dat er personen van de Tigrayaanse autoriteiten uw vader om hulp en advies kwamen vragen, verklaart niet waarom ze hem daarna zouden viseren. Integendeel. Aangezien u niet aannemelijk kon maken dat uw vader enige connectie had met de autoriteiten, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de feiten die daaruit gevolgd zouden zijn. Dit maakt dat uw arrestatie in Humera en ook het daaruit volgende gevangenschap niet aangenomen worden. Ook van deze feiten maakte u bovendien geen melding bij de DVZ.
3. U maakte niet aannemelijk dat u sinds september 2020 in Humera verbleven heeft en dat u er was op het moment dat de oorlog er uitbrak.
3.1. Buiten de wijk waarin u verbleven zou hebben heeft u geen enkele kennis over Humera:- U gevraagd waar Humera voor gekend staat blijft u in gebreke en vermeldt u dat u er maar een maand geweest bent (CGVS, p. 22).
- U gevraagd of er iets is waarin Humera verschilt van andere steden, verklaart u dat het niets verschilt van andere steden (CGVS, p. 22).
- U gevraagd of er bepaalde zaken bij Humera in de buurt liggen verklaart u dat u het nooit gezien heeft en ook dat u nooit de tijd had om de stad te ontdekken.- U gevraagd naar het landschap vermeldt u dat het landschap vlak is en dat de grond rood is (CGVS, p. 22). Humera is een stad gekend voor de landbouw. Ze ligt vlak naast de Tekeze rivier en grenst zowel aan Soedan als aan Eritrea. Ook indien u er maar een maand verbleef, kan er van u verwacht worden dat u toch een van deze dingen zou benoemen wanneer u gevraagd wordt of Humera ergens voor gekend is of waarin het verschilt van andere steden.
3.2. Uw verklaringen over het moment dat de oorlog uitbrak overtuigen niet.
Op 9 november 2020 zou u uw tante teruggevonden hebben waarna jullie samen de stad verlieten (CGVS, p. 29). U verklaart dat er op dat moment bombardementen plaatsvonden, maar weet niet wie de

bombardementen uitvoerde. Op het moment dat u uit de stad vertrokken bent vonden er incidenten plaats die achteraf benoemd werden als de 'Humera Massacre'. Hierbij werden een 90-tal Tigrayanen in de stad op brutale wijze om het leven gebracht door zowel milities van de Amhara als soldaten van het Ethiopische federale legering (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Volgens wat u verklaard heeft zou u zich op dat moment door de stad verplaatst hebben, u vermeldt louter bombardementen. Het feit dat u niet weet wie de actoren waren, en deze massale slachting niet vernoemt, ondermijnt uw geloofwaardigheid en dat van uw relaas nog verder.

4. De documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen. Uw identiteitsgegevens of uw scholing worden in deze beslissing niet in twijfel getrokken. Ook uw afkomst uit Mekelle wordt niet betwist. Van deze stukken kan slechts vastgesteld worden dat ze geen enkele bewijswaarde hebben aangaande uw beweerde problemen in Ethiopië

5. Tijdens uw onderhoud bij het CGVS koppelt u uw vrees in hoofde van uw zoon volledig aan uw eigen vrees omwille van het zogenaamde werk van uw vader (CGVS, p. 24). Hieruit volgt logischerwijs dat u ook voor hem door uw verklaringen niet aannemelijk kon maken dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève.

Er kan slechts vastgesteld worden dat u het heeft nagelaten om een zicht te bieden op uw werkelijke situatie voor uw vertrek uit Ethiopië en uw werkelijke vluchtmotieven. Verder legt u wisselende verklaringen af over de verblijfplaatsen van uw familieleden. U verklaarde wel dat sinds het vredesakkoord ondertekend is uw familieleden en/of vrienden geen problemen meer omwille van hun Tigray etniciteit. Niet in Axum en ook niet in Mekelle.

- Wat betreft uw moeders situatie in Axum meldt u problemen met voorzieningen in het dorp en ook medische problemen (CGVS, p. 9). Zij verblijft daar met haar vader en haar zus. Deze problemen vallen niet onder de criteria van de Vluchtelingenconventie. Evenmin maakte u aannemelijk dat uw problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. Ook dient hierbij benadrukt te worden dat u aanvankelijk verklaard had dat uw moeder in Mekelle verblijft (samen met uw vader, uw broer en uw zus).

- U vermeldt dat u in Mekelle nog verre familieleden heeft wonen die het ook nog goed stellen. U vermeldt dat het er veel zijn. Het betreffen zowel vriendinnen als familieleden en u noemt hen bij naam (CGVS, p. 19).

Mekelle staat momenteel onder controle van Tigray autoriteiten. U bent geschoold, u woonde het grootste deel van uw leven in de stad en u bevestigde zelf dat u in de stad een netwerk heeft. Het CGVS ziet bijgevolg niet in waarom u zich niet in de stad zou kunnen vestigen.

Na onderzoek van de algemene toestand in Mekelle en van uw persoonlijk profiel, is de commissaris generaal van mening dat het geenszins onredelijk is te verwachten dat u zich er vestigt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Tigray beoordeeld te worden. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "ETHIOPIA. Security situation in Tigray" van 16 mei 2024 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopia._security_situation_in_tigray_20240516_0.pdf blijkt dat de Ethiopian National Defence Force (ENDF) en hun bondgenoten, waaronder de Eritrean Defence Force (EDF) twee jaar lang, van begin november 2020 tot begin november 2022, een gewapend conflict uitvochten met de Tigray Defence Force (TDF) in het noorden van Ethiopië. Er kwam een einde aan het conflict met de ondertekening van een vredesovereenkomst (het Cessation of Hostilities Agreement, CoHA) tussen de federale regering van Ethiopië en het Tigray People's Liberation front (TPLF) op 2 november 2022. Na het CoHa verminderden de vijandelijkheden in Tigray aanzienlijk en herstelde het federale gezag zich in de regio. Op 23 maart 2023, een dag nadat het TPLF van de lijst van terroristische organisaties werd verwijderd, werd de Tigray Interim Regional Authority (TIRA) opgericht. Het interim-kabinet nam de verantwoordelijkheid voor het bestuur van de regio Tigray over op 5 april 2023. Verschillende gebieden in Tigray, met name in het westen, noorden en zuiden van de regio, blijven evenwel onstabiel of ontoegankelijk. Niettegenstaande het CoHa de volledige terugtrekking van niet-ENDF en buitenlandse troepen uit Tigray voorschrijft, gelijktijdig met de ontwapening van de Tigrayaanse troepen, blijven Amhara troepen en Eritrese troepen aanwezig in delen van de regio. Amhara milities bezetten de zone West Tigray en gebieden in de zone Noordwest-Tigray. Eritrese troepen zijn aanwezig in het noordelijke grensgebied met Eritrea, met name in de zones Noordwest-, Centraal- en Oost-Tigray.

Voor de periode van 1 november 2022 tot 15 maart 2024 registreert ACLED 33 incidenten en 33 dodelijke slachtoffers, allemaal burgers, in de regio Tigray. Daarvan beschouwt ACLED 9 incidenten als battles, 2 als explosions/remote violence en 22 als violence against civilians. De meeste van deze incidenten vonden plaats in november 2022 (6), tijdens de eerste maand na de ondertekening van het CoHA, en in februari 2024 (10). Twee derde van het geregistreerde geweld beschouwt ACLED als geweld gericht tegen burgers. De meeste van deze incidenten worden toegeschreven aan de EDF (13) en de regionale politie (4). Daarnaast zijn er berichten van arrestaties en gedwongen verplaatsingen van Tigrayanen, met name uit de zone

West-Tigray evenals uit gebieden die onder controle staan van Eritrese troepen, ontvoeringen en plunderingen, een aantal buitengerechtelijke executies, en seksueel geweld door Amhara troepen en de EDF. Burgers zijn het voornaamste doelwit van dit geweld, in het bijzonder burgers in bezette gebieden, minderheden zoals de Irob en de Kunama, en vrouwen, vooral onder de ontheemden.
De regio Tigray telt naar schatting een miljoen intern ontheemden. Volgens cijfers van IOM zijn bijna 1,5 miljoen ontheemden naar hun huizen teruggekeerd sinds de ondertekening van de vredesovereenkomst begin november 2022. De aanwezigheid van Amhara milities in de zone West-Tigray en gebieden in de zone Noordwest-Tigray en van Eritrese troepen in het noordelijke grensgebied met Eritrea belemmert evenwel de terugkeer van intern ontheemden naar deze gebieden.
De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de regio Tigray actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de regio Tigray aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.
Conform artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u geacht worden in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie
Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Verweerder heeft middels zijn nota van 15 april 2026 de Raad verzocht om de zaak te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Oud artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ingevoegd bij de wet van 30 juli 2021 en in werking getreden op 10 december 2021, voorziet dat de louter schriftelijke procedure voortaan ook kan op verzoek van één van de partijen. Dit artikel luidt als volgt:
"*§ 1.*
Elke partij kan de Raad verzoeken om gebruik te maken van een louter schriftelijke procedure in, naar gelang van het geval, het verzoekschrift, de nota met opmerkingen, de kennisgeving dat zij geen synthesememorie wenst neer te leggen of de synthesememorie.
Bij toepassing van het eerste lid vermeldt het opschrift van het procedurestuk ook "verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure".
§ 2.
De griffie stelt de tegenpartij onverwijld op de hoogte van het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure op het zelfde ogenblik dat zij, al naar gelang het geval, een kopie overmaakt van het verzoekschrift, van de nota met opmerkingen, van de kennisgeving dat de verzoekende partij geen synthesememorie zal neerleggen of van de synthesememorie. Indien de tegenpartij binnen de vijftien dagen na de verzending door de griffie geen bezwaar maakt tegen het verzoek tot behandeling via een louter schriftelijke procedure, wordt zij geacht hiermee in te stemmen. In dat geval onderzoekt de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter het beroep bij voorrang en doet hij uitspraak op grond van het administratieve dossier en de procedurestukken, tenzij hij het nodig acht de mondelinge opmerkingen van de partijen te horen, in welk geval artikel 39/74 wordt toegepast.
§ 3.
Wanneer de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter instemt met het verzoek tot het gebruik van een louter schriftelijke procedure, stelt hij de partijen hiervan in kennis en stelt hij, bij beschikking, de datum vast waarop de debatten worden gesloten. Deze datum ligt minstens acht dagen na de datum van verzending van de beschikking. Partijen kunnen tot op de dag van het sluiten van de debatten een pleitnota indienen.
Indien er een pleitnota wordt ingediend, brengt de griffie deze onverwijld ter kennis aan de tegenpartij. In dit geval wordt het arrest niet eerder gewezen dan acht dagen na de sluiting van de debatten."

Verzoekster heeft de Raad echter op 30 april 2026 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van het dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoekster wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in oud artikel 39/73-2 van de Vreemdelingenwet.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 57/1, §§ 3 en 4 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster voert tevens een beoordelingsfout aan.

Verzoekster geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen. Vooreerst bespreekt verzoekster de geloofwaardigheid van haar vrees voor vervolging. Ze wijst hierbij naar de omstandigheden van het gehoor, de vermeende verschillen in de verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) en op het CGVS, haar verklaringen over het vroegere werk van haar vader bij het Ethiopisch Volksrevolutionair Democratisch Front (hierna: het EPRDF), haar arrestatie en opsluiting en tot slot haar verblijf in Humera. Voorts bespreekt verzoekster de gegrondheid van haar vrees voor vervolging. Ze stipt hierbij de veiligheidssituatie aan in de regio's waar zij zich potentieel zou vestigen en haar vrees tegenover de autoriteiten in Tigray.

3.2. Stukken

3.2.1. Verweerder voegt aan zijn verweernota van 15 april 2026 volgende rapporten toe:
- COI Focus *ETHIOPIE. Politieke spanningen in Tigray* van 24 april 2025;
- EUAA COI Report *Female Genital Mutilation/Cutting in Ethiopia* van mei 2022.

3.2.2. Verweerder brengt op 6 augustus 2026 aan de Raad overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota bij waarbij wordt gewezen op de COI Focus "*Ethiopië. De veiligheidssituatie in Tigray*" van 22 juli 2026 (update) waarnaar een weblink wordt toegevoegd:

3.2.3. Verzoekster brengt op 17 augustus 2026 aan de Raad overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota bij waaraan een foto van een "identiteitskaart van het EPRDF-leger" wordt toegevoegd met een beëdigde vertaling.

3.3. Beoordeling

3.3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in onder meer de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

In zoverre de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3.2. Beoordeling in het licht van de artikelen 3, 1) en 5) *juncto* 9 en 10 van de Verordening (EU) 2024/1347 en artikel 15, a) en b) van de Verordening (EU) 2024/1347

3.3.2.1. Verzoekster vreest bij een terugkeer naar Ethiopië gearresteerd en gedood te worden omwille van haar etniciteit alsook wegens de voormalige werkzaamheden van haar vader. Tevens vreest verzoekster de veiligheid van haar zoon.

De Raad komt na grondige analyse van het rechtsplegingsdossier en de opmerkingen ter terechtzitting, in navolging van de commissaris-generaal, tot de vaststelling dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Vluchtelingenverdrag noch dat zij bij een terugkeer naar Ethiopië een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Er moet vastgesteld worden dat verzoekster met haar betoog niet verder komt dan het grotendeels volharden in haar verklaringen op het CGVS en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Zij stelt hiermee echter op geen enkele wijze in concreto de pertinente vaststellingen in een ander daglicht.

3.3.2.2. Allereest wordt er in de bestreden beslissing met reden opgemerkt dat de geuite vrees van verzoekster bij een terugkeer naar Ethiopië volledig kadert binnen de context van de vijandelijkheden in de noordelijke regio Tigray, die startten in november 2020 en aanhielden tot de vredesovereenkomst gevolgd door een uitvoeringsovereenkomst in november 2022.
In de bestreden beslissing wordt hierbij vooreerst op terechte wijze gemotiveerd dat verzoeksters initiële verklaringen bij de DVZ op cruciale vlakken verschillen met deze op het CGVS:
"*1. Uw initiële verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verschillen op cruciale vlakken van uw verklaringen voor het CGVS:*
- Zo vermeldde u bij de DVZ, wanneer er u gevraagd werd naar uw vrees bij terugkeer, niets over het werk van uw vader voor de EPRDF (Zie administratief dossier, vragenlijst CGVS, vraag 4 – afgenomen op 19.03.2024). U koppelde daar uw vrees bij terugkeer aan uw Tigray etniciteit en het feit dat er geen vrede is in Ethiopië. U vermeldde niets van uw arrestatie en uw gevangenschap omwille van het vroegere werk van uw vader.
- Tijdens uw onderhoud bij CGVS op 20 januari 2024 meldde u bij aanvang van het onderhoud dat u een paar correcties wou doen. U verklaarde vervolgens dat u bij de DVZ niet eerlijk vertelde over het werk van uw vader omdat u bang was om problemen te krijgen (CGVS, p. 4). U gevraagd waarom u het toen niet verteld heeft, verklaart u dat u door het werk van uw vader bij de overheid onderdrukt bent geweest, dat u erg getraumatiseerd was en dat u het daarom uit angst niet verteld heeft. U verklaarde ook dat u niet vertelde over de problemen die u ondervond omwille van de politieke connecties van uw vader (CGVS, p. 5).
(…)
U slaagt er niet in om afdoende te verklaren waarom uw verklaringen op deze punten zodanig verschillend zijn. Van iemand die een verzoek om internationale bescherming indient kan redelijkerwijs verwacht worden dat deze vanaf het eerste interview waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over de reden(en) van vertrek uit het land van herkomst en ook over de informatie waarover zij al dan niet beschikt van familieleden. Indien u problemen ondervonden zou hebben omwille van het werk van uw vader – zoals een arrestatie, een daaropvolgende detentie en ook mishandeling – kunnen zij als elementen beschouwd worden die behoren tot de kern van uw asielrelaas. Uw verklaring dat u schrik zou gehad hebben om het te vertellen kan niet vergoelijken dat u bij het CGVS wezenlijk andere verklaringen heeft afgelegd dan u deed bij de DVZ. Voorgaande vaststellingen maken dat er reeds grote vraagtekens geplaatst kunnen worden bij wat u verklaard heeft over de redenen van vertrek uit Ethiopië (…). "
Verzoekster volhardt in haar verklaringen zoals afgelegd tijdens haar persoonlijk onderhoud en betoogt dat zij verklaarde dat zij zich ten tijde van het interview bij de DVZ in een zeer slechte mentale toestand bevond en zij in haar herkomstland onderdrukt werd omwille van de activiteiten van haar vader maar zij uit vrees dat dit haar beschermingsverzoek negatief zou beïnvloeden, dit niet durfde te vermelden. Verzoekster licht toe dat zij zelf bovendien slechts via haar moeder vernomen had dat haar vader ooit bij de federale overheid gewerkt had en omwille van die reden zij eerder aangehouden was geweest. Verzoekster beklemtoont dat zij in de veronderstelling verkeerde dat het nadelig zou zijn voor haar om dit gegeven kenbaar te maken.
Met de loutere volharding in haar verklaringen op het CGVS brengt verzoekster geenszins overtuigende argumenten bij die haar manifest incoherente verklaringen kunnen verschonen. Immers wijst de Raad erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die de voornaamste elementen ter ondersteuning van zijn beschermingsverzoek zo snel mogelijk en spontaan aanbrengt, in casu de werkzaamheden van verzoeksters vader. Zij dient dit zo volledig, correct en nauwkeurig mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op haar als verzoekster om internationale bescherming de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Verzoeksters niet-gestaafde ponering dat zij zich in een zeer slechte mentale toestand bevond bij de DVZ doet geen afbreuk aan dergelijke verwachting te meer er geen (objectieve) stukken voorliggen ter staving van enige mentale problematiek, laat staan dat kan blijken dat haar beweerde slechte mentale toestand een invloed zou hebben gehad op haar verklaringen en haar vermogen om op volwaarde wijze deel te nemen aan de procedure. Daarenboven maakte verzoekster bij de DVZ geenszins enig gewag van een slechte mentale toestand die een invloed zou hebben gehad op haar mogelijkheid afdoende en coherente verklaringen af te leggen bij de DVZ. De Raad stipt hierbij nog aan dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS in tegendeel verklaarde dat het momenteel goed gaat met haar en zij nog niet in psychologische begeleiding is geweest (persoonlijk onderhoud van 20 januari 2026, p. 5).

Hierbij dient erop gewezen te worden dat de Raad het motief in de bestreden beslissing inzake de huidige verblijfplaatsen van verzoeksters familieleden overtollig acht. De overige vastgestelde incoherenties en de verdere bevindingen uit de bestreden beslissing zoals hieronder weergegeven zijn immers in casu voldoende determinerend voor de conclusie dat verzoeksters relaas ongeloofwaardig is zodat zij geen persoonlijke en

gegronde vervolgingsvrees aannemelijk maakt. Verzoeksters betoog inzake verweerders overwegingen hieromtrent werpen dan ook geen ander licht op de overige draagkrachtige motieven.

Vervolgens motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat verzoeksters verklaringen omtrent het voormalige werk van haar vader bij het EPRDF geenszins overtuigen:
"*- U gevraagd welk werk uw vader deed en bij welke tak van de overheid verklaart u dat u de specifieke details over zijn werk niet weet. U voegt toe dat hij soldaat was geweest voor de overheid en dat hij voor de veiligheid van de regering werkte (CGVS, p. 4-5). Hij zou eerst voor Ihadag (EPRDF) gewerkt hebben en zou gestopt zijn toen het overging in Bletsingena (Prosperity Party). Uit de landeninformatie blijkt dat dit was in 2019. U verklaarde zelf dat hij sinds de coronaperiode als handelaar werkte (CGVS, p. 5).*
- U weet niet om welke reden uw vader met zijn werk stopte (CGVS, p. 16). U weet niet of hij ontslagen werd of er zelf voor gekozen had om te stoppen (CGVS, p. 16)- U gevraagd om alles te vertellen over het werk van uw vader verklaart u dat hij veel reisde en dat u wist dat hij bij een bank werkte (CGVS, p. 16).
- U er vervolgens op gewezen dat u eerder verklaard had dat hij soldaat was, verklaart u dat hij soldaat was in de oorlog voor u geboren was (CGVS, p. 17).
- U gevraagd of uw vader sindsdien nog iets voor het leger deed verklaart u dat u nooit zag dat uw vader militaire activiteiten had.- U verklaart dat het enige wat u wist was dat hij in een bank werkte, dat u zelf nooit zag dat hij in een bank werkte, maar dat iedereen hem kende als bankier (CGVS, p. 17).
- U erop gewezen dat u vage verklaringen over uw vaders werk bij de bank aflegt, verklaart u uiteindelijk dat hij voor de veiligheidsdiensten gewerkt zou hebben maar dat zijn dekmantel was dat hij bij de bank werkte (CGVS, p. 18).
- U gevraagd of uw vader op het moment dat de oorlog uitbrak een connectie had met de autoriteiten, de veiligheidsdiensten, of politiek actief was, verklaart u het volgende: "Geen enkele betrekkingen. Zelf in die periode, als er vergaderingen waren of manifestaties, dan nam hij daar niet aan deel en was hij ook niet daar (CGVS, p. 19).
- Voor de oorlog zouden er regelmatig mensen van Tigrayaanse autoriteiten bij jullie thuis langs komen die met uw vader spraken. Zij zouden voor de overheid gewerkt hebben en hem om hulp en advies gevraagd hebben (CGVS, p. 18). Uw verklaringen omtrent het werk van uw vader zijn vaag en oppervlakkig. U heeft niet aannemelijk gemaakt dat uw vader jaren voor de veiligheidsdiensten gewerkt heeft. U legt ook niets van documentatie voor om deze beweringen te staven. Hierbij dient opnieuw benadrukt te worden dat u hiervan geen melding maakte bij de DVZ. Los daarvan verklaart u expliciet dat uw vader geen enkele connectie meer had met een autoriteit of met politiek. Het feit dat er personen van de Tigrayaanse autoriteiten uw vader om hulp en advies kwamen vragen, verklaart niet waarom ze hem daarna zouden viseren. Integendeel. Aangezien u niet aannemelijk kon maken dat uw vader enige connectie had met de autoriteiten, kan er ook geen geloof gehecht worden aan de feiten die daaruit gevolgd zouden zijn. Dit maakt dat uw arrestatie in Humera en ook het daaruit volgende gevangenschap niet aangenomen worden. Ook van deze feiten maakte u bovendien geen melding bij de DVZ."
Verzoekster betoogt dat er rekening gehouden dient te worden met de situatie in Tigray ten tijde van het uitbreken van het conflict. Ze voert aan dat zij op dat moment bij haar tante in Humera verbleef terwijl het kerngezin zich in Mekelle bevond. Verzoekster stelt dat zij tijdens haar verblijf in Humera ondervraagd werd over het vermeende profiel van haar vader waardoor zij logischerwijze geen bijkomende informatie heeft kunnen verkrijgen of verifiëren. Verzoekster vervolgt dat haar vader zelf nooit sprak over zijn beroepsactiviteiten en zij daarop vroeg aan haar moeder wat deze personen kwamen doen. Ze beklemtoont dat zij met zekerheid weet dat haar vader sinds de coronapandemie actief was als handelaar en op het moment van het uitbreken van het conflict hij geen politieke functie meer uitoefende. Vervolgens stelt verzoekster dat zij duidelijk verklaarde dat haar vader nooit vertelde over zijn job omdat zij zelf te jong was en zij aldus een verklaring geeft waarom zij niet veel kennis heeft over de job van haar vader.
Met de loutere volharding in haar verklaringen en verwijzing naar haar jonge leeftijd ten tijde van de voorgehouden werkzaamheden van haar vader, slaagt verzoekster er niet in verweerders pertinente overwegingen en haar gebrekkige en vage verklaringen te verschonen. De Raad wijst erop dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die nauwkeurige verklaringen aflegt over kernelementen van zijn vrees, in casu de voorgehouden werkzaamheden van verzoeksters vader bij het EPRDF, of dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich hieromtrent te informeren. Er kan niet blijken dat verzoekster de nodige actieve houding heeft aangenomen en de nodige interesse heeft getoond teneinde de nodige duiding te kunnen verschaffen hieromtrent hoewel zij nog contacten heeft onderhouden met haar oom in Addis Abeba, verre familieleden en haar moeder met wie ze éénmalig telefonisch contact zou gehad hebben evenals met haar maternale tante en maternale grootvader die in Axum verblijven (persoonlijk onderhoud van 20 januari 2026, p. 8- 9; p. 13, p. 19) hetgeen afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van de ingeroepen vervolgingsvrees. Bovendien wijst de Raad erop dat ondanks dat verzoekster jong zou geweest zijn ten tijde van de voorgehouden werkzaamheden van haar vader bij het EPRDF, zij evenwel verklaarde dat zij zelf haar moeder bevroeg over de werkzaamheden van haar vader, zij tot de twaalfde graad naar school ging en zij hogere studies heeft aangevat, waardoor er redelijkerwijze aangenomen kan worden dat verzoekster voldoende kritisch zou moeten zijn geweest om meer informatie te willen bekomen over de werkzaamheden

van haar vader waardoor zij stelt vervolging te vrezen, in casu quod non (Verklaring DVZ, p. 6; persoonlijk onderhoud, p. 14, p. 17- 18).
Waar verzoekster voor het eerst middels haar aanvullende nota een foto van een "identiteitskaart van het EPRDF-leger" van haar vader bijbrengt met een beëdigde vertaling hoewel zij eerder expliciet aangaf in dit verband niet over documenten te beschikken (persoonlijk onderhoud, p. 5), kan zij allerminst afbreuk doen aan voorgaande bevindingen. Deze loutere foto/kopie biedt immers geen garantie over de authenticiteit ervan noch kan deze foto/kopie worden geverifieerd. Hoe dan ook moet overigens vastgesteld worden dat verzoekster hiermee in geen geval haar gebrekkige, inconsistente verklaringen inzake de eerdere werkzaamheden van haar vader kan verklaren noch afbreuk kan doen aan de vaststelling dat haar vader sinds de stopzetting van deze eerdere werkzaamheden geen militaire activiteiten had noch enige connectie met de overheid of met de politiek (persoonlijk onderhoud, p. 16-18).

Voorts wordt er in de bestreden beslissing met reden gemotiveerd dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij sinds september 2020 in Humera verbleef en dat zij er was op het moment dat de oorlog er uitbrak:
"*3.1. Buiten de wijk waarin u verbleven zou hebben heeft u geen enkele kennis over Humera:*
- U gevraagd waar Humera voor gekend staat blijft u in gebreke en vermeldt u dat u er maar een maand geweest bent (CGVS, p. 22).
- U gevraagd of er iets is waarin Humera verschilt van andere steden, verklaart u dat het niets verschilt van andere steden (CGVS, p. 22).
- U gevraagd of er bepaalde zaken bij Humera in de buurt liggen verklaart u dat u het nooit gezien heeft en ook dat u nooit de tijd had om de stad te ontdekken.
- U gevraagd naar het landschap vermeldt u dat het landschap vlak is en dat de grond rood is (CGVS, p. 22). Humera is een stad gekend voor de landbouw. Ze ligt vlak naast de Tekeze rivier en grenst zowel aan Soedan als aan Eritrea. Ook indien u er maar een maand verbleef, kan er van u verwacht worden dat u toch een van deze dingen zou benoemen wanneer u gevraagd wordt of Humera ergens voor gekend is of waarin het verschilt van andere steden.
3.2. Uw verklaringen over het moment dat de oorlog uitbrak overtuigen niet.
Op 9 november 2020 zou u uw tante teruggevonden hebben waarna jullie samen de stad verlieten (CGVS, p. 29). U verklaart dat er op dat moment bombardementen plaatsvonden, maar weet niet wie de bombardementen uitvoerde. Op het moment dat u uit de stad vertrokken bent vonden er incidenten plaats die achteraf benoemd werden als de 'Humera Massacre'. Hierbij werden een 90-tal Tigrayanen in de stad op brutale wijze om het leven gebracht door zowel milities van de Amhara als soldaten van het Ethiopische federale legering (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Volgens wat u verklaard heeft zou u zich op dat moment door de stad verplaatst hebben, u vermeldt louter bombardementen. Het feit dat u niet weet wie de actoren waren, en deze massale slachting niet vernoemt, ondermijnt uw geloofwaardigheid en dat van uw relaas nog verder."
Verzoekster houdt vast aan haar verklaringen zoals afgelegd bij het CGVS doch brengt hiermee geen concrete, valabele elementen bij die een ander licht kunnen werpen op bovenstaande terechte bevindingen.

Wat betreft verzoeksters vrees voor haar zoon bij een terugkeer naar Ethiopië bemerkt de commissaris-generaal terdege:
"*5. Tijdens uw onderhoud bij het CGVS koppelt u uw vrees in hoofde van uw zoon volledig aan uw eigen vrees omwille van het zogenaamde werk van uw vader (CGVS, p. 24). Hieruit volgt logischerwijs dat u ook voor hem door uw verklaringen niet aannemelijk kon maken dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève.*"
Verzoekster laat dit motief ongemoeid zodat zij er geen afbreuk aan kan doen.

Waar verzoekster voor het eerst in haar verzoekschrift stelt dat zij bij een terugkeer slachtoffer zou worden van vrouwelijke genitale verminking, wijst de Raad er vooreerst op dat zij eerder geenszins gewag maakte dergelijke vrees te koesteren. De Raad herinnert eraan dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht kan worden dat die vanaf het doen van het beschermingsverzoek eensluidende verklaringen aflegt over zijn vrees voor vervolging, in casu quod non. Het gegeven dat verzoekster pas in haar verzoekschrift opwerpt dat zij genitale verminking vreest bij een terugkeer zonder dat zij enige verklaring biedt voor het laattijdig opwerpen hiervan doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan. Daarnaast stelt de Raad vast dat verzoekster, die geen medische attesten bijbrengt waaruit kan blijken of zij al dan niet en in welke mate reeds besneden is, nalaat te concretiseren in welke omstandigheden zij – als volwassen, nog officieel getrouwde vrouw – zou worden gedwongen tot het ondergaan van vrouwelijke genitale verminking. Ten slotte moet vastgesteld worden dat uit de beschikbare landeninformatie zoals door verweerder bijgebracht middels diens nota, blijkt dat Tigray - verzoeksters regio van herkomst - de regio in Ethiopië is met de laagste prevalentiegraad van vrouwelijke genitale verminking (EUAA COI Report *Female Genital Mutilation/Cutting in Ethiopia* van mei 2022, p. 19, 23, 49). Verzoekster brengt geenszins argumenten of objectieve informatie bij die een ander licht kan werpen op deze bevindingen.

Waar verzoekster betoogt dat haar persoonlijk onderhoud op het CGVS niet in optimale omstandigheden verliep, haar zoontje bij haar was tijdens het gehoor en diens aanwezigheid het voor haar bemoeilijkte om zich doorlopend te focussen op de gestelde vragen, kan zij met dergelijke post-factum ponering geenszins haar tegenstrijdige, vage, gebrekkige, oppervlakkige en onaannemelijke verklaringen verschonen. Immers verklaarde verzoekster bij aanvang van het persoonlijk onderhoud het goed te stellen waarbij ze aangaf uitgerust te zijn, maakte zij verder tijdens haar gehoor op het CGVS waarbij ze werd bijgestaan door haar advocaat geenszins gewag van problemen omwille van de aanwezigheid van haar zoon en formuleerde zij geen opmerkingen hierover bij afloop van het persoonlijk onderhoud (persoonlijk onderhoud van 20 januari 2026, p. 2, p. 33). Verzoekster werd overigens uitdrukkelijk gevraagd hoe rekening kon worden gehouden met de aanwezigheid van haar zoontje en werd gevraagd het mee te delen als hij iets nodig zou hebben of een onderbreking voor hem nodig zou blijken (persoonlijk onderhoud, p. 1).
Verzoekster draagt bovendien zelf de verantwoordelijkheid wat de organisatie van haar verdediging betreft en indien zij haar gehoor door het Commissariaat-generaal zonder haar zoontje wenste af te leggen, diende zij daartoe de nodige maatregelen te nemen.
Uit het enkele feit dat verzoeksters minderjarige zoon aanwezig was tijdens dit onderhoud, kan zodoende in casu niet vastgesteld worden dat het persoonlijk onderhoud problematisch is geschied, te meer verzoekster heeft nagelaten de mogelijkheid om op basis van oud artikel 57/5quater van de Vreemdelingenwet opmerkingen te formuleren zodat zij wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van haar onderhoud en zij middels haar verzoekschrift geen andere lezing kan geven aan het verloop van dit onderhoud.

Inzake verzoeksters betoog dat zij bij een terugkeer als opposant zou worden beschouwd, benadrukt de Raad vooreerst dat er geen geloof gehecht kan worden aan verzoeksters vrees voor vervolging omwille van de voorgehouden werkzaamheden van haar vader bij het EPRDF. Daarenboven stipt de Raad aan dat verzoekster zelf verklaarde geen enkele politieke participatie te hebben, noch enige politieke kennis te hebben of deelgenomen te hebben aan politieke vergaderingen of betogingen (Vragenlijst CGVS van 19 maart 2024, vraag 3; persoonlijk onderhoud van 20 januari 2026, p. 28).

Waar verzoekster tevens betoogt dat zij bij een terugkeer naar Ethiopië via de luchthaven van Addis Abeba zou moeten reizen en zich vervolgens zou moeten verplaatsen naar Tigray waarbij zij zou worden blootgesteld aan bijkomende risico's verbonden aan de algemene onveiligheid, beperkte vervoersmogelijkheden en checkpoints, wijst de Raad er samen met de vaststellingen omtrent de veiligheidssituatie (cf. 3.3.4.) bijkomend op dat dit betoog niet dienstig is daar noch de bestreden beslissing noch dit arrest een beslissing tot terugkeer of verwijdering inhoudt. De hypothetische constructie van verzoekster rond het risico om te reizen is niet dienstig in het kader van het onderzoek naar een internationale beschermingsnood.

De Raad meent ten slotte dat de door verzoekster neergelegde documenten op het CGVS geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

3.3.2.3. Uit wat voorafgaat is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan het aangebrachte vluchtrelaas of aan de door verzoekster ingeroepen vrees.

De Raad meent dat verzoekster zich dan ook niet kan steunen op de elementen aan de basis van dit ongeloofwaardig bevonden relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster, voorgaande vaststellingen mee in acht genomen, geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op de doodstraf, executie, foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviseerd.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 4, vijfde lid van de Verordening 2024/1347/EU van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: de Verordening (EU) 2024/1347).

Gelet op het geheel van bovenstaande motieven, is er geen reden om verzoeksters relaas respectievelijk te toetsen aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming. Verzoeksters betoog dat zij in Ethiopië geen (staats)bescherming kan krijgen is dan ook niet dienstig.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en de artikelen 3, 1) en 5) juncto 9 en 10 van de Verordening (EU) 2024/1347 in aanmerking worden genomen noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15, a) en b) van de Verordening (EU) 2024/1347.

3.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347

Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347 kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:
- de situatie waar "er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn (heden: artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347) bedoelde ernstige bedreiging zou lopen" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat "hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming" (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

In casu kan gewezen worden op volgende analyse in verweerders aanvullende nota:
"*Gezien verzoekende partij haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Ethiopië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Tigray beoordeeld te worden. Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus "ETHIOPIË. De veiligheidssituatie in Tigray" van 22 juli 2026 (update) (beschikbaar op: https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie._de_veiligheidssituatie_in_tigray_20260722.pdf blijkt dat het Ethiopische leger (Ethiopian National Defence Force, ENDF) en haar bondgenoten, waaronder Amhara-milities en het Eritrese leger (Eritrean Defence Force, EDF) twee jaar lang, van begin november 2020 tot begin november 2022, een gewapend conflict uitvochten met de Tigray Defence Force (TDF) in het noorden van Ethiopië. Er kwam een einde aan het conflict met de ondertekening van een vredesovereenkomst (het Cessation of Hostilities Agreement, CoHA) tussen de federale regering van Ethiopië en het Tigray People's Liberation front (TPLF) op 2 november 2022. Het CoHA bevat bepalingen omtrent ontwapening, demobilisatie en re-integratie (DDR) van de TDF, onbelemmerde humanitaire toegang, een oplossing voor de bezette gebieden en de terugkeer van ontheemden (internally displaced people, IDP). Na het CoHA verminderden de vijandelijkheden in Tigray aanzienlijk en herstelde het federale gezag zich in de regio. Op 23 maart 2023, één dag nadat het TPLF van de lijst van terroristische organisaties werd verwijderd, wordt een interim-regering, de Tigray Interim Regional Authority (TIRA) opgericht en wordt Getachew Reda, de woordvoerder van het TPLF, door premier Abiy Ahmed benoemd als hoofd van de TIRA. Zijn benoeming zorgt voor verdeeldheid binnen het TPLF tussen enerzijds het TIRA-kamp van Getachew, met zijn meer coöperatieve benadering ten opzichte van Addis Abeba, en de "hardliners" binnen het TPLF geleid door Debretsion Gebremichael, de vooroorlogse president van Tigray. In maart 2025 resulteert de factiestrijd binnen het TPLF in de afzetting van Getachew, waarop premier Abiy Ahmed generaal Tadesse Wereda aanstelt als de nieuwe president van de TIRA. In de loop van 2025 verenigen dissidente Tigrayanen, waaronder voormalige TDF-officieren en lokale functionarissen, die ontevreden zijn over het bewind van het TPLF en de uitkomsten van het CoHA, zich in de Tigray Peace Force (TPF), een gewapende verzetsbeweging die zich tot doel stelt om Tigray te bevrijden van de alleenheerschappij van het TPLF. De TPF vestigt zich in de regio Afar, net over de zuidoostelijke grens van Tigray. Het voortdurende wantrouwen tussen Tigray en de federale overheid, en tussen de verschillende facties binnen Tigray, leidt begin 2026 voor het eerst sinds het einde van de oorlog tot een korte gewapende confrontatie tussen de TDF en de ENDF, gevolgd door berichten van toenemende mobilisatie van Tigrayaanse en federale troepen aan de buitengrenzen van Tigray en aan de grens van West-Tigray. Ook in Zuid- en Zuidoost-Tigray versterkt de*

TDF haar troepenmacht, vooral in gebieden met een sterke ENDF-aanwezigheid en een verhoogde dreiging van TPF-aanvallen. In mei 2026 komt het tot een volledige breuk met de federale overheid wanneer het TPLF, in een reactie op de "eenzijdige" verlenging van het mandaat van de TIRA en de ambtstermijn van Tadesse als hoofd van de TIRA door de federale regering, beslist om de vooroorlogse regering opnieuw te installeren en Debretsion wordt verkozen als president van deze regionale regering. Diezelfde maand verenigt de oppositie tegen het TPLF van Debretsion zich in Addis Abeba in de Tigray Peace and Change Council onder leiding van onder meer Getachew, die ondertussen adviseur is van premier Abiy Ahmed.
Sinds de TIRA van Tadesse buiten spel werd gezet, controleert het TPLF het administratieve centrum van de regio Tigray, met de hoofdstad Mekelle en de zones Centraal-, Oost- en Noordwest-Tigray. Niettegenstaande het CoHa de volledige terugtrekking van niet-statelijke en buitenlandse troepen uit Tigray voorschrijft, blijven Amharamilities en Eritrese troepen aanwezig in delen van de regio. West-Tigray staat onder de controle van door de ENDF gesteunde Amhara-milities. Er is sprake van willekeurige detenties, landonteigening en discriminatie (beperkingen van bewegingsvrijheid en toegang tot werkgelegenheid en diensten) van Tigrayanen in het bezette West-Tigray.
Eritrese troepen blijven aanwezig in betwiste grensgebieden, waaronder Badme, het brandpunt van de grensoorlog tussen Ethiopië en Eritrea in 1998-2000, en delen van Zalambessa en Irob.
Voor de periode van 1 januari 2025 tot midden juni 2026 registreert ACLED 110 incidenten en 176 dodelijke slachtoffers in de regio Tigray. Daarvan beschouwt ACLED 55 incidenten als battles, 12 als explosions/remote violence en 43 als violence against civilians. Het door ACLED geregistreerde geweld in Tigray betreft voornamelijk gevechten tussen de TDF enerzijds en de TPF, de ENDF of Amhara-milities anderzijds. ACLED beschouwt 47 incidenten als civilian targeting waarbij 32 burgerdoden vallen. Meer dan de helft van de burgerdoden zijn leden van het Wolkayt Tegede Amhara Identity Committee die omkwamen bij een aanval van Fano-militanten in Tsegede (West-Tigray) in juni 2025. Alle incidenten van civilian tareting in 2026 worden toegeschreven aan de TDF en de politie van Tigray, afgezien van twee drone-aanvallen door de ENDF eind januari 2026.
Daarnaast vindt in deze context van toegenomen politieke en militaire spanningen een campagne van gedwongen rekrutering plaats in Tigray. Vanaf maart 2026 duiken berichten op over gedwongen rekrutering door het TPLF, aanvankelijk in Noordwest-Tigray, maar vanaf mei 2026, na de ontbinding van de TIRA en de terugkeer van de vooroorlogse regering, breiden deze praktijken zich uit naar de hele regio. De rekruteringscampagne richt zich voornamelijk op drie categorieën van personen: (1) voormalige TDF-leden; (2) families die voorheen niemand naar de Tigray-oorlog stuurden; en (3) jongeren die zich op bepaalde plaatsen verzamelen, zoals markten, buurtbijeenkomsten en clandestiene goudmijnen. In juni 2026 wordt door het TPLF een proclamatie uitgevaardigd, die een wettelijk kader schept om militaire dienst af te dwingen en afwijkende meningen te bestraffen.
De regio Tigray telt zo'n 761.284 ontheemden. De meeste van deze IDP's zijn afkomstig uit het bezette West-Tigray en kunnen niet terugkeren. Volgens de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) neemt het aantal ontheemden niet significant toe, maar verslechteren de leefomstandigheden van IDP's voortdurend als gevolg van slinkende middelen en overbevolking in de opvanglocaties.
De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de regio Tigray actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de regio Tigray aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 15, c) van Verordening (EU) 2024/1347. Verzoekende partij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."
Verzoekster toont met de verwijzing naar algemene landeninformatie inzake Ethiopië met benadrukking van de politieke machtswisselingen en evoluties sinds 2024, evenwel niet afdoende aan dat er heden in Tigray, in Ethiopië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert. De Raad neemt hierbij tevens de door verweerder middels diens nota met opmerkingen bijgebrachte COI Focus van 24 april 2025 rond de politieke spanningen in Tigray mee in overweging, doch oordeelt dat dit geen ander licht kan werpen op bovenstaande analyse gebaseerd op geactualiseerde landeninformatie. Evenmin kan verzoeksters betoog in haar aanvullende nota en ter terechtzitting rond de in augustus uitgebroken gevechten en bombardementen in Mekelle met een verhoogd risico op verdere escalatie volstaan om voorgaande analyse om te buigen. De politieke spanningen werden immers reeds mee in overweging genomen en verzoeksters verwijzingen naar de verdere evoluties en gevechten tonen niet aan dat er actueel in Tigray een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert, te meer in de door verzoeker zelf aangehaalde informatie louter sprake is van "*major but <u>thus far limited fighting</u>*" (eigen onderlijning) waaromtrent verweerder ter terechtzitting ook benadrukt dat het hier gaat om een opflakkering van het geweld en nieuwe incidenten doch zonder dat hieruit kan blijken dat de hoger weergegeven analyse van de veiligheidssituatie niet meer overeind blijft.

De Raad merkt nog volledigheidshalve op dat verzoekster die stelt dat zij als alleenstaande moeder met een jong kind niet veilig is in Tigray met daarbij de nadruk op de "psychologische gevolgen" die zij ervaart door de

ondergane feiten met daarbij eveneens een verwijzing naar rekruteringspraktijken zoals aangestipt in haar aanvullende nota, evenmin persoonlijke omstandigheden aantoont die voor haar het risico op ernstige schade in de zin van artikel 15, c) van de Verordening (EU) 2024/1347 verhogen. Immers dient vooreerst met verwijzing naar de vaststellingen onder 3.3.3. (supra) benadrukt te worden dat in casu geenszins objectieve stukken voorliggen ter staving van enige psychologische problematiek laat staan dat kan blijken dat verzoeksters mentale gezondheid - los van haar eigen verklaringen - actueel nog steeds dermate precair is of zodanig is beschadigd dat zij, in vergelijking met andere burgers in Ethiopië over minder weerbaarheid beschikt om zich aldaar te beschermen of, indien nodig, deze bescherming te verkrijgen, te meer verzoekster bovendien over een familiaal netwerk beschikt in Axum waaronder haar moeder, haar maternale tante en maternale grootvader (persoonlijk onderhoud, p. 8- 9).
Verzoekster toont daarnaast met haar algemeen en hypothetisch betoog rond de veiligheidssituatie en praktijken van rekrutering in de Tigray waaromtrent zij eerder geenszins enige vrees in haar hoofde heeft aangehaald niet aan onder de door verweerder opgenoemde categorieën (cf. supra in de weergegeven motivering in verweerders aanvullende nota) of onder de in haar aanvullende nota vermelde profielen (waaronder voormalige strijders, mannen, en jongens op straat, kantoren, bij huiszoekingen en goudmijnen waaronder kinderen vanaf 15 jaar) te vallen die gedwongen rekrutering riskeren. Verzoekster blijft in gebreke enige elementen bij te brengen om een gedwongen rekrutering aannemelijk te maken gelet op de beschikbare actuele landeninformatie.

Waar verzoekster nog de algemene landeninformatie in de bestreden beslissing bekritiseert, benadrukt de Raad dat verweerder middels zijn nota en aanvullende nota de landeninformatie heeft geactualiseerd met toevoeging van de COI Focus *ETHIOPIE. Politieke spanningen in Tigray* van 24 april 2025 en de COI Focus *Ethiopië. De veiligheidssituatie in Tigray* van 22 juli 2026 (update) hetgeen de Raad mee in overweging heeft genomen (supra). De Raad stelt vast dat verzoekster geenszins aantoont welke verkeerde conclusies in casu zouden gehanteerd zijn of in welke mate de gemaakte analyse niet correct of actueel zou zijn met betrekking tot onderhavige zaak nu ook recentere landeninformatie met daarbij de aangevoerde politieke evoluties en opflakkering van het geweld mee in overweging zijn genomen.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347.

3.3.4. Aangezien verzoekster er niet in slaagt concreet aan te tonen dat zij ingeval van terugkeer naar Ethiopië dreigt te worden geviseerd in het kader van het conflict in de Tigray-regio, alsook daar er in deze regio evenmin sprake is van een reëel risico op ernstige schade in het kader van een gewapend conflict, is er in casu geen nood om toepassing te maken van een intern vestigingsalternatief. De motivering dienaangaande in de bestreden beslissing wordt in onderhavig arrest dan ook niet meegenomen.

3.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend, in de zin van de artikelen 3, 1) en 5) *juncto* 9 en 10 van de Verordening (EU) 2024/1347. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van de artikelen 3, 6) *juncto* 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

3.3.7. Waar verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

3.3.8. Waar verzoekster nog het hoger belang van het kind opwerpt, merkt de Raad op dat het gegeven dat het hoger belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, geen afbreuk doet aan de beoordeling van een beschermingsverzoek conform de Verordening (EU) 2024/1347 waarin er duidelijk omschreven voorwaarden voorzien worden voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Verweerder heeft overigens niet nagelaten rekening te houden met verzoeksters verklaringen aangaande haar kind zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing (supra).
Dient in dit verband volledigheidshalve ook te worden vastgesteld dat de huidige vordering enkel namens verzoekster en niet mede namens haar minderjarig kind werd ingeleid.

3.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op

een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster op het Commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. De Raad stipt aan dat verzoekster tijdens haar persoonlijke onderhoud de mogelijkheid kreeg haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij heeft zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tigrinya machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst en op alle dienstige stukken. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dan ook niet aannemelijk gemaakt.

3.3.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven september tweeduizend zesentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
R. VAN DAMME	H. CALIKOGLU